

ELS SINDICATS, LA GUERRA I LA REVOLUCIO

NOSALTRES compartim íntegrament la idea de la inhibició dels Sindicats de tota tasca política i governamental, i la compartim perquè els Sindicats, per línia constitucional, i mentre houn no els doni noves orientacions de transcendència a l'Àrea d'aquelles activitats, tenen altra missió ben distinta. I aquest criteri nostre, que és el de la C. N. T., no és pas d'ara, és el de sempre, per bé que, per fet de mantenir-lo, hem hagut d'aguantar constantment el rebre que vivim d'espantes a les realitats, mentre que ara, que accidentalment sostenim el criteri contrari, resulta que també vivim d'espantes a les realitats. No ens hi anem.

Hem dit que accidentalment sostenim el criteri de la intervenció dels Sindicats en els afers del governament, i fem-ho les nostres raons per a sostenir-ho, les mateixes raons que volen oblidar els qui sostenen que els Sindicats són el que nosaltres hem dit sempre que eren: instruments per a la lluita econòmica de classes. No hi ha, però, cap diferència entre uns temps normals i uns altres temps en els quals houn vint una guerra i una Revolució? Aquesta diferència existeix, i ben profunda, i precisament a ella correspon el nostre criteri de no intervenir.

La Revolució provocada pels militars teòrics ha treballat tota els factors industrials i econòmics, i si bé aquest treball interessa al Govern i als partits polítics, afecta més directament, encara, els Sindicats obrers, amb una missió si houn bé un exemple que, en esclatar el moviment revolucionari, tornen els que van haver d'imposar les orientacions que, volent-ho o no, són avui l'eix de la nova Economia. I si el treball afecta els Sindicats obrers més que abans, és ben lògic que els siguin representats directament dintre dels òrgans que, per virtut del règim polític subsistent, detenten la prerrogativa de consagrar les orientacions del que haurà d'ésser el futur de la nova Economia.

Se'ns dirà que per a això ja hi ha el Govern i els partits polítics, i no és aquest el cas. Els partits polítics no representen, ni molt menys, totes les masses obreres. Les masses obreres de la C. N. T., concretament, en els afers relacionats amb els problemes industrials i econòmics de classe, no tenen representació cap partit, i en aquest cas, la participació de la C. N. T. en el governament resta plenament justificada.

De totes maneres, més que de raonaments, el problema és de sentit comú. Volem aplicar la teoria de la inhibició dels Sindicats en una momenta que Espanya viu una guerra i una Revolució, és tant com voler que els més afectats s'avuin-gu al paper de convidats de pedra.

De tots els òrgans del règim de les indústries i Finances, és un aferr que correspon endegar-lo d'acord amb els Sindicats. La creació d'organismes subalterns en els Sindicats, estricte representativa, no és gran. No són les funcions administratives les que més interessin a la C. N. T. Són les altres, les determinatives de l'orientació i del règim a seguir.

I cal que ningú no faci el desentès amb incursions al món de les lletres. La teoria econòmica de la C. N. T. és el Comunisme Llibertari, i aquesta teoria ha estat posada a l'interès de la guerra; i és just que la teoria de la inhibició dels Sindicats sigui posada a l'interès de la Revolució. Perquè, gran o petita, vivim una revolució, i una revolució ha treballat tot: homes, idees, teories, col·lectivitats. La C. N. T. no és impermeable, i declara que sense ella no pot fer-se la Revolució.

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO

NACIONAL DEL TREBALL D'ESpanya

Barcelona, dimarts, 22 novembre 1937

ANY I

NUMERO 234

HA GUANYAT LORD HALIFAX? HA PERDUT?

L'ALA EXTREMISTA DEL NACIONAL-SOCIALISME ALEMANY MANIOBRA CONTRA VON NEURATH I ELS SEUS CONTACTES AMB ELS ANGLESES

LA SOLUCIO DEL CAS ANGLO-ALEMANY ARA ESTA A LES MANS DE HITLER

Londres, 22. — És veritat que, de fa algun temps, el famós esdeveniment—entès per als diplomàtics—quasi no existeix. Però, amb tot, fou molt difícil aconseguir arribar a una conclusió definitiva sobre la solució del cas anglo-alemany. Les negociacions de la diplomàcia normal amb Anglaterra davant els ventríloqs de pacte anticomunista, de l'ex i del triangle.

Per això, segons indicacions que es reben a Londres, en abandonar Lord Halifax Hitler, començaren ja les negociacions provisionals entre l'entourage del Führer per tal que no fossin els elements conservadors i tradicionalistes de la «Weltanschauung» els que sortissin vencedors. Ara resulta que Goering, amb ató del pla de quatre anys, s'ha vist obligat a fer el joc dels elements avançats, que defensen una mena de capitalisme d'Estat, amb autoritat, per quan una de les condicions indispensables per tal que Anglaterra concertés amb Alemanya l'abandonament del pla del quatre anys. El nacional-socialisme repara un cop terrible amb aquestes negociacions; perquè, quantes vegades s'ha dit al poble que la fam i els sacrificis són necessaris per tal que els fills de la germania i juguin prescindir de l'estranger? El Führer ofereix menjar i divises, que s'ha de dir al poble!

Potser per això tant Goering com Rosenberg—el famós fuhrer de l'anticomunisme—s'han unit en aquest atac contra el viatge de von Neurath a Berlín. Però per a saber exactament si Lord Halifax ha vençut o fracassat, s'han d'esperar les decisions de Hitler. Ara, potser els destins d'Europa poden sorgir d'un encontre dels Alps bavaresos, o d'una sortida de sol als jardins de Berchtesgaden.—Pabra.

Per això, segons indicacions que es reben a Londres, en abandonar Lord Halifax Hitler, començaren ja les negociacions provisionals entre l'entourage del Führer per tal que no fossin els elements conservadors i tradicionalistes de la «Weltanschauung» els que sortissin vencedors. Ara resulta que Goering, amb ató del pla de quatre anys, s'ha vist obligat a fer el joc dels elements avançats, que defensen una mena de capitalisme d'Estat, amb autoritat, per quan una de les condicions indispensables per tal que Anglaterra concertés amb Alemanya l'abandonament del pla del quatre anys. El nacional-socialisme repara un cop terrible amb aquestes negociacions; perquè, quantes vegades s'ha dit al poble que la fam i els sacrificis són necessaris per tal que els fills de la germania i juguin prescindir de l'estranger? El Führer ofereix menjar i divises, que s'ha de dir al poble!

Potser per això tant Goering com Rosenberg—el famós fuhrer de l'anticomunisme—s'han unit en aquest atac contra el viatge de von Neurath a Berlín. Però per a saber exactament si Lord Halifax ha vençut o fracassat, s'han d'esperar les decisions de Hitler. Ara, potser els destins d'Europa poden sorgir d'un encontre dels Alps bavaresos, o d'una sortida de sol als jardins de Berchtesgaden.—Pabra.

Per això, segons indicacions que es reben a Londres, en abandonar Lord Halifax Hitler, començaren ja les negociacions provisionals entre l'entourage del Führer per tal que no fossin els elements conservadors i tradicionalistes de la «Weltanschauung» els que sortissin vencedors. Ara resulta que Goering, amb ató del pla de quatre anys, s'ha vist obligat a fer el joc dels elements avançats, que defensen una mena de capitalisme d'Estat, amb autoritat, per quan una de les condicions indispensables per tal que Anglaterra concertés amb Alemanya l'abandonament del pla del quatre anys. El nacional-socialisme repara un cop terrible amb aquestes negociacions; perquè, quantes vegades s'ha dit al poble que la fam i els sacrificis són necessaris per tal que els fills de la germania i juguin prescindir de l'estranger? El Führer ofereix menjar i divises, que s'ha de dir al poble!

Potser per això tant Goering com Rosenberg—el famós fuhrer de l'anticomunisme—s'han unit en aquest atac contra el viatge de von Neurath a Berlín. Però per a saber exactament si Lord Halifax ha vençut o fracassat, s'han d'esperar les decisions de Hitler. Ara, potser els destins d'Europa poden sorgir d'un encontre dels Alps bavaresos, o d'una sortida de sol als jardins de Berchtesgaden.—Pabra.

Per això, segons indicacions que es reben a Londres, en abandonar Lord Halifax Hitler, començaren ja les negociacions provisionals entre l'entourage del Führer per tal que no fossin els elements conservadors i tradicionalistes de la «Weltanschauung» els que sortissin vencedors. Ara resulta que Goering, amb ató del pla de quatre anys, s'ha vist obligat a fer el joc dels elements avançats, que defensen una mena de capitalisme d'Estat, amb autoritat, per quan una de les condicions indispensables per tal que Anglaterra concertés amb Alemanya l'abandonament del pla del quatre anys. El nacional-socialisme repara un cop terrible amb aquestes negociacions; perquè, quantes vegades s'ha dit al poble que la fam i els sacrificis són necessaris per tal que els fills de la germania i juguin prescindir de l'estranger? El Führer ofereix menjar i divises, que s'ha de dir al poble!

Potser per això tant Goering com Rosenberg—el famós fuhrer de l'anticomunisme—s'han unit en aquest atac contra el viatge de von Neurath a Berlín. Però per a saber exactament si Lord Halifax ha vençut o fracassat, s'han d'esperar les decisions de Hitler. Ara, potser els destins d'Europa poden sorgir d'un encontre dels Alps bavaresos, o d'una sortida de sol als jardins de Berchtesgaden.—Pabra.

Per això, segons indicacions que es reben a Londres, en abandonar Lord Halifax Hitler, començaren ja les negociacions provisionals entre l'entourage del Führer per tal que no fossin els elements conservadors i tradicionalistes de la «Weltanschauung» els que sortissin vencedors. Ara resulta que Goering, amb ató del pla de quatre anys, s'ha vist obligat a fer el joc dels elements avançats, que defensen una mena de capitalisme d'Estat, amb autoritat, per quan una de les condicions indispensables per tal que Anglaterra concertés amb Alemanya l'abandonament del pla del quatre anys. El nacional-socialisme repara un cop terrible amb aquestes negociacions; perquè, quantes vegades s'ha dit al poble que la fam i els sacrificis són necessaris per tal que els fills de la germania i juguin prescindir de l'estranger? El Führer ofereix menjar i divises, que s'ha de dir al poble!

Potser per això tant Goering com Rosenberg—el famós fuhrer de l'anticomunisme—s'han unit en aquest atac contra el viatge de von Neurath a Berlín. Però per a saber exactament si Lord Halifax ha vençut o fracassat, s'han d'esperar les decisions de Hitler. Ara, potser els destins d'Europa poden sorgir d'un encontre dels Alps bavaresos, o d'una sortida de sol als jardins de Berchtesgaden.—Pabra.

HI HA POC OPTIMISME

Berlin, 22. — Els comentaris de la Península alemanya al viatge de Lord Halifax al Reich són molt reservats i poc optimistes. Gotlob té els periòdics reconeixen que s'han presentat moltes dificultats per tal d'arribar a l'apagament general europeu.—Cosmos.

(Segueix a la pàgina 3)

CRISI ECONOMICA ALS ESTATS UNITS LA PRODUCCIO I L'ACTIVITAT FINANCERA ES RESTRINGEIXEN PROGRESSIVAMENT

Roosevelt s'acosta als capitalistes i financers, i aquests aprofiten la demanda de col·laboració per a desacreditar la política del «New Deal»

Washington, 22. — Del correspon-sal de l'Agència Fabra: El índex de l'activitat econòmica i financera de la setmana passada no revien cap millora en el conjunt de la situació. De fet, el fenomen de regressió s'accentua. Els industrials i comerciants llocten el personal; o disminueixen les hores de treball i restringeixen les comandes al mínim. Els particulars redueixen les despeses superflues. La impressió general és la d'una disminució progressiva i en part desitjada. Mentrestant, per a poder millor mentrar l'amplitud de la crisi actual, tothom pretén mostrar-se prudent.

Referent a les mesures que haurien d'aplicar-se, l'opinió pública defuena generalment el President Roosevelt quan intenta obtenir ara la col·laboració dels homes de negocis del capital privat. Amb tot, aquest canvi d'actitud en el President Roosevelt pot tenir conseqüències polítiques molt importants, e'ca encara que els quals es dibuixen ja ara. Efectivament, és la primera vegada — des del començament del «New Deal» — que l'oposició conservadora ha trobat ocasió de concentrar les seves forces sobre un punt precís, amb alguna possibilitat d'interferir l'opinió pública a favor de la seva causa.

En els circuits d'homes de negocis i grans capitalistes es deixa entendre que el President Roosevelt, en sollicitar finalment la seva aportació reconeix implícitament que el «New Deal» és manifestment o perillós en l'actual crisi. Els adversaris polítics de Roosevelt compten poder-se aprofitar de la situació per tal de liquidar els renoms de tant temps acumulats, desacreditant en el seu conjunt el «New Deal» i transformant la pau conciliadora consentida pel President en una derrota general per a la seva política.

Es clar que hem de preguntar-nos el que pensa el President Roosevelt. El no interpreta la situació actual d'aquesta manera. Segons persones que el volten en la Casa Blanca, el President vol facilitar realment l'actió del capital privat,

admir per a treure l'argument dels seus adversaris que el «New Deal» ha estat sistemàticament hostil als homes de negocis i grans i petits capitalistes. Però això no significa que Roosevelt abandoni el principi fonamental del «New Deal» El partidaris d'aquest consideren que la política de col·laboració amb el capital privat és una experiència, i en els cercles ben informats es deixa entendre clarament que si aquesta fracassa, el Govern adoptarà novament el mètode d'ajut dels Estats, qualsevol que sigui els riscos.

El Govern està decidit a no tornar a les misèries socials del 1932. El programa de col·laboració amb el capital privat és un conflicte polític molt seriós. Tot consisteix a saber si el capital privat acceptarà col·laborar francament, accontentant-se amb certes concessions fiscals, o si els elements ultraconservadors intentaran aprofitar-se de la situació per a destruir tota l'obra política del «New Deal» i preparar la seva venja en les eleccions del 1940.—Pabra.

admir per a treure l'argument dels seus adversaris que el «New Deal» ha estat sistemàticament hostil als homes de negocis i grans i petits capitalistes. Però això no significa que Roosevelt abandoni el principi fonamental del «New Deal» El partidaris d'aquest consideren que la política de col·laboració amb el capital privat és una experiència, i en els cercles ben informats es deixa entendre clarament que si aquesta fracassa, el Govern adoptarà novament el mètode d'ajut dels Estats, qualsevol que sigui els riscos.

El Govern està decidit a no tornar a les misèries socials del 1932. El programa de col·laboració amb el capital privat és un conflicte polític molt seriós. Tot consisteix a saber si el capital privat acceptarà col·laborar francament, accontentant-se amb certes concessions fiscals, o si els elements ultraconservadors intentaran aprofitar-se de la situació per a destruir tota l'obra política del «New Deal» i preparar la seva venja en les eleccions del 1940.—Pabra.

L'AVIACIO REBEL HA BOMBARDEJAT MONZON

L'aviació rebel ha realitzat un bombardeig sobre Monzon, deixant caure unes cent bombes i produint els conseqüents estralls materials i alguns víctimes.

DETALLS DEL BOMBARDEIG

Monzon, 22. — A les dues trenta d'hora tarda començà el bombardeig dels avions rebels, deixant caure moltes bombes i produint els conseqüents estralls materials i alguns víctimes. Els avions rebels, que causaren algunes víctimes entre la població civil, així com estralls a les cases. Les nostres metralladores antiaèries funcionaren amb tota regularitat, contribuint, junt amb els canons lleus a allunyar als avions rebels, els quals en cap moment pogueren fixar cap objectiu, però a això no es registraren molts nombres de víctimes. — Pabra.

Detalls de la criminal agressió feixista a Alacant

El comandant militar d'Alacant ha aplegat dades del bombardeig efectuat la nit del diable sobre aquella ciutat, i comunica al ministre de Defensa el següent: «Els visitats els houn més contigüa pel bombardeig, que són l'Àrea obrera, constituïda per cases d'humilíssima construcció. Dintre les runes de les cases enderrocades han estat destruïdes 22 cadavres i prop de 80 ferits. Entre els morts hi ha 18 infants, un dels quals acabava de néixer en el moment que començà el segon bombardeig. També han mort alguns veïns i malalts que no pogueren abandonar llurs cases. Pels avançats la nit es va estar treballant en el desmantellament i la retirada i més trista impressió produïda ha estat la produïda per una pobra dona que, voltada dels seus quatre fills, esperava angustiosament, en una tina en el punt de ruïna, el moment que fou tret el cadàver del seu marit.»

LA LLUITA A L'EST

MALGRAT L'ACTIVITAT DESPLEGADA PER L'ENEMIC, LES NOSTRES FORCES NO HAN SOFERT CAP BAIXA

L'ALCALDE POPULAR DE TUDELA HA ESTAT EXECUTAT PELS REBELS

L'EX-GENERAL JORDANA ES QUEIXA QUE A LA RERAGUARDA FACCIOSA HI HA MASSA LUXE I FRIVOLITAT

Barcelona, 22. — Sense accions bèl·liques determinades, a tots els sectors d'aquesta comarca s'han produït avui intensos tioròdics de fuell i de metralladora. També ha actuat l'artilleria. Les peces lleus, i això és la nota més important de la jornada, han fet foc amb extraordinària insistència sobre les posicions rebels del Mirador del Abucó, on l'enemic havia acumulat molt de material i homes dedicats als treballs de fortificació. La precisió del foc de les nostres peces ha tingut la virtut de paralitzar els seus treballs i ha destruït una bona part de les obres

de defensa que havien estat realitzades. A més, causà baixes. Unes peces faccioses contestaren el nostre foc, però això no serví sinó perquè els artífers republicans poguessin precitar el foc on estaven situades les peces enemigues, sobre les quals llançaren encertades canonades que obligaren els servidors rebels a desallotjar el parapet des d'on s'ha estat fent foc, mentre els obusos dels nostres canons destruïren poc després l'estructura parapet. Malgrat l'activitat registrada a tot el front no hem sofert baixes per haver-nos limitat aquesta activitat a tioròdics de postdè a posició.

L'aviació rebel ha volat per damunt algunes de les nostres posicions corresponents als sectors d'aquesta Agrupació, però ha estat obligada de fer-ho a gran alçada a causa del foc dels nostres antiaeris, i, per tant, la seva tasca no ha tingut efectivitat. També han volat els aparells lleus, els quals s'han endinuat en terrenys fàcils i han efectuat diferents serveis de reconeixement. — Pabra.

ELS CRIMS DELS FEIXISTES

Los de comandament, 22. — Una evadida del camp facciós han manifestat que a Tudela fou condemnat a mort i executat el qui fou alcalde popular de la dita població, per considerar-lo cap del «moviment» la nit del 18 al 19 de juliol de l'any passat. L'element alcalde, certament, es mantingué fidel al Govern i no volgué obeir les ordres que les d'aquest i arribà a disposar la deten-

QUARANTA-NOU MORTS I MES DE CENT FERITS

Paris, 22. — Comunicacion de Gibraltar que s'ha a mitjana, un tren ple de presoners republicans, a l'estació d'Alacant, amb un altre de mercaderies. La topada fou violentíssima, i, fins ara, ja han estat retirats 49 morts i més de 100 ferits.

PROCEDIR DEL NORD

Gibraltar, 22. — Els presoners republicans que han mort en l'accident ferroviari ocorregut a l'estació d'Alacant, procedien de la Zona del Nord i havien d'ésser internats en camp de concentració. — Pabra.

ELS FEIXISTES HAN INVENTAT UN NOU METODE D'ASSASSINAR LA GENT

OMPLEN UN TREN DE PRESONERS REPUBLICANS I DELIBERADAMENT EL FAN TOPAR AMB UN DE MERCADERIES

Entara que en el seu parlament radiofònic del diàmbie, Quipo va intentar justificar el fet d'ent que es tractava d'un error d'agulla, la impressió general és que l'accident fou provocat intencionadament, per tal de poder assassinar impunement els presoners que anaven amuntogats en el sudit tren. — Pabra.

LA MILLOR INFORMACIO I UN CONTINGUT IDEOLOGIC QUE S'ADIU PERFECTAMENT AMB LES HORES QUE ESTEM VIVINT. AIXO ES

"Catalunya"

Organ Regional de la Confederació Nacional del Treball

(Segueix a la pàgina 3)

Generalitat

UNA PUNYENT EVOCACIO DE L'ESpanyA NACIONALISTA

El Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya acaba de publicar la traducció catalana de la requisió que ha presentat a París el secretari judicial de Burgos, Antoni Ruiz Vilaplana, en la qual s'ha emmarcat alguns dels actes crimsinals que han comès els militars en l'Espanya nacionalista.

Aquest llibre, que ha estat traduït pel periodista francès de la Generalitat de Catalunya, Josep Maria Vilaplana, és un treball de gran importància, ja que és el primer treball de aquest tipus que s'ha publicat a Catalunya.

El llibre està dividit en dos parts: la primera és una introducció que explica el context històric i polític de l'Espanya nacionalista; la segona és una descripció detallada dels crims que van ser cometuts pels militars durant la guerra.

El llibre és una obra de gran importància, ja que és el primer treball de aquest tipus que s'ha publicat a Catalunya. És una obra de gran importància, ja que és el primer treball de aquest tipus que s'ha publicat a Catalunya.

Des de l'agost de Manxària, tots els preceptes japonesos s'han caracteritzat per una elevació incessant de les despeses militars impondent pels cubells de l'exèrcit i de la marina.

Per a l'exercici 1931-32 (del primer d'abril al 31 de març), les despeses militars pujen a 454 milions de yens sobre un total de 1.447 milions de yens, un 31 per cent més que el 1930-31.

Les despeses militars pujen a 454 milions de yens sobre un total de 1.447 milions de yens, un 31 per cent més que el 1930-31.

Les despeses militars pujen a 454 milions de yens sobre un total de 1.447 milions de yens, un 31 per cent més que el 1930-31.

EL CONFLICTE D'EXTREM ORIENT

LES DIFICULTATS FINANCERES DE L'AGRESSOR

Des de l'agost de Manxària, tots els preceptes japonesos s'han caracteritzat per una elevació incessant de les despeses militars impondent pels cubells de l'exèrcit i de la marina.

Per a l'exercici 1931-32 (del primer d'abril al 31 de març), les despeses militars pujen a 454 milions de yens sobre un total de 1.447 milions de yens, un 31 per cent més que el 1930-31.

Les despeses militars pujen a 454 milions de yens sobre un total de 1.447 milions de yens, un 31 per cent més que el 1930-31.

Les despeses militars pujen a 454 milions de yens sobre un total de 1.447 milions de yens, un 31 per cent més que el 1930-31.

Des de l'agost de Manxària, tots els preceptes japonesos s'han caracteritzat per una elevació incessant de les despeses militars impondent pels cubells de l'exèrcit i de la marina.

Per a l'exercici 1931-32 (del primer d'abril al 31 de març), les despeses militars pujen a 454 milions de yens sobre un total de 1.447 milions de yens, un 31 per cent més que el 1930-31.

Les despeses militars pujen a 454 milions de yens sobre un total de 1.447 milions de yens, un 31 per cent més que el 1930-31.

Les despeses militars pujen a 454 milions de yens sobre un total de 1.447 milions de yens, un 31 per cent més que el 1930-31.

SEGONA EDICIO

Més notícies de l'estranger

Codos, pilotant el «L. Guerrero», ha batut el rècord París - Buenos Aires

Buenos Aires, 22. Urgent. — L'avió «L. Guerrero», que pilotava Codos, ha batut el rècord de París a Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

EL TIFU A FILIPINES HA OCASIONAT 180 MORTS

Manila, 22. — El Govern ha publicat el balanç estadístic del tifu que assolí l'epidèmia de l'arxipèlag filipí el 1936 i durant el 1937. El total produí 180 morts, i han quedat sotmesos a l'epidèmia més de 100.000 persones. Les pèrdues s'eleven a diverses milions de dòlars.

El President Quezon ha declarat l'estat d'alarma a les regions afectades per a tal·lar els actes de pillatge i l'alça dels preus.

El tifu continua la seva marxa vers el mar de la Xina, i s'ha radiolegrafiada a tots els vaixells en ruta. — Cosmos.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

SEGONA EDICIO

Més notícies de l'estranger

EL TIFU A FILIPINES HA OCASIONAT 180 MORTS

Manila, 22. — El Govern ha publicat el balanç estadístic del tifu que assolí l'epidèmia de l'arxipèlag filipí el 1936 i durant el 1937. El total produí 180 morts, i han quedat sotmesos a l'epidèmia més de 100.000 persones. Les pèrdues s'eleven a diverses milions de dòlars.

El President Quezon ha declarat l'estat d'alarma a les regions afectades per a tal·lar els actes de pillatge i l'alça dels preus.

El tifu continua la seva marxa vers el mar de la Xina, i s'ha radiolegrafiada a tots els vaixells en ruta. — Cosmos.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

En aquest viatge, Codos ha cobert el recorregut París-Buenos Aires en 22 hores i 30 minuts, adjudicant-se el rècord, puix que el temps limit anterior el superava de 16 minuts.

ES ANUNCIAT EL PRESIDENT COMPANYYS

Avui migdia els periodistes que han informat a la Generalitat que s'ha anunciat el president Companyys.

El lloc, a tres quartes de nou de la tarda, el president de la Generalitat, l'arribada del qual ha estat anunciada des de París, ha arribat a la Presidència, acompanyat de la seva esposa.

Com és natural, no ha estat enviat al seu despatx oficial, i en lloc, en periodistes no han pogut entrar.

LA INCOMPARACIO DE LA LLEVA DEL 1937

El «Diari Oficial» publica una llista de la Presidència que són els 25 d'agost del 1937, a l'Ordre del dia del Consell de Govern, del 13 d'agost, que, segons es veu, la incorporació de la lleva del 1937, que s'ha realitzat amb efectes d'1 d'octubre, no s'ha realitzat en forma que s'indica.

UNA CRIDA A LES DONES ANTIFFASCISTES

Degut a l'èxit obtingut per la crida feta per l'Oficina de Treball Voluntari de la Conselleria de Treball, el dimarts, a les 10 del matí, tindrà lloc a l'Edifici del Treball, Urgell, 187, la pràctica del segon exercici per a proveir vint-i-cinc places d'auxiliar primer, destinades a la Direcció General del Patrimoni i Rendes de la Generalitat de Catalunya.

LA PROVINCIA DE PLACES D'AUXILIAR PRIMER

Demà, dimarts, a les 10 del matí, tindrà lloc a l'Edifici del Treball, Urgell, 187, la pràctica del segon exercici per a proveir vint-i-cinc places d'auxiliar primer, destinades a la Direcció General del Patrimoni i Rendes de la Generalitat de Catalunya.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL MILKADO HA APROVAT EL PROJECTE DE RECONeixEMENT A FRANCO

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

El Govern de la República ha aprovat el projecte de reconeixement a Franco.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

LA LLUITA A L'EST

(Ve de la primera pàgina)

El dels capítols facciosos que s'apoderaven del poble. El gran partit de què es tracta és el que s'ha format a la població de Tudela i encara que no ha estat el moviment real, ha estat la causa que fins ara no hagi estat jutjat. El dia de l'insurrecció Tudela donava la sensació de sentir una gran depressió. Els comercis hagueren de tancar llurs portes, car la major part dels dependents no acudiren al treball, i la gent tampoc no va sortir de les respectives domiciliacions.

A LA REBAGUARDA REBEL NINGU NO CREU

Lloc de comandament, 22. — Entre els facciosos es converteix en popular el partit antig català que diu: "Dunde no hay hartas, todo es mañana". Creien que només havien d'ocupar els capitals del Nord per tal que aquestes es transformessin en els problemes econòmics. Planchard, el general Jordana ha manifestat a un periodista que als múltiples problemes econòmics que presentava els franquistes, cal afegir els que s'originen a Bilbao, Santander i Oñate, en canvi aquestes places a l'Alt Penedès, en els últims moments dels últims han estat heretades d'un nou grup rebel pertanyent a l'alt.

Com és que el periodista li preguntà si trobava una línia col·laboració a la rebaguarda, o sigui volia fer servir a tota aquesta adversitat que considero de transcendental importància: A l'època dels dies que lluitava a les trinxeres al corresponsal, des de la rebaguarda, amb una vida plena de romançament; de romançament a l'entorn, al llit, i al viure plàcid i guaiet.—Fabra.

EL PRESIDENT DE LA DIPUTACIO DE MADRID FA ESMENT DELS ACTES VANDALICS COMESOS PER L'AVIACIO FEIXISTA A MADRID

Madrid, 21. — Un periodista publica una intervenció amb el president de la Diputació Provincial de Madrid, en la qual aquest es posa les activitats de l'amentat organisme en aquest període de guerra. I entre altres coses diu: La Diputació ha portat a terme durant aquest temps de guerra una intensa tasca. En els primers dies de l'última es pot dir que tot el material de vires i obres fou traslladat a la seva per a reunir les funcions en un local que els nostres homes militars iniciaren la defensa de la capital de la República. Però quan la intervenció de la Diputació adquireix caràcter de protesta i manifestació fou la nit insomniable, per la destrucció, i tragèdia, del 7 de novembre i també en els moments de Tàrragona i Toledo. El 7 de novembre vaig viure la guerra en tots els seus aspectes de dolor i sang. Una única satisfacció em quedava, la que mentre a Madrid s'incendia el temple oficial, la Diputació continuava ininterrompida. El Govern acordava traslladar-se a València, i l'última i la majoria dels consellers municipals s'hi traslladaren sense ni tan sols acordar-hi. I a la Diputació tothom continuava en el seu lloc, compadit el seu deure, excepte l'alta de dos mesos, el nom dels quals no m'interessa esmentar.

La perjudiciosa actua per la Diputació a conseqüència dels bombardejos dels últims han estat incalculables. El 9 de novembre haguerem d'evacuar precipitadament l'Institut Provincial de Cirurgia Infantil, magníficament equipat que era considerat com un dels millors d'Europa. El dia 14 era el mateix. L'Hospital Provincial, l'Asil de la Infància, l'Asil de la Infància de Noies, que fou destruït en una plaça de ràbia. I el dia 18 fou incendiada i destruïda molta oficina per bombes incendiàries. La Diputació únicament pot salvar els valors, llibres, d'art i retrats del President de la República i el retrat del President de la República i el retrat del President de la República.

Madrid, 22. — El president del Partit Socialista de Ginebra, Lloís Escobar, que es troba, com ja es sabia a Madrid, de fet declaracions a la Premsa.

Lloís Escobar ha manifestat la gran simpatia que li ha produït la visita a la capital de la República, especialment als fronts de combat propers.

POC DE FUSELL I METRALLADORA

Barriena, 22. — L'artilleria ha treballat molt en la jornada d'avui, i també s'ha registrat intens foc de fusell i de metralladores. A tota la zona des del riu Ebro a Tardienta, hi ha hagut activitat. Les bateries republicanes han fet foc sobre les posicions faccioses de Perdiguera i Lesidona, i amb gran intensitat sobre els punts rebels El Primeral, Punta Calvario i Ermita de Santa Cruz, on impediren que fossin efectuat els rellevaments, així com paralitzaren completament els treballs de fortificació. D'altra banda, les peces enemigues han adreçat els seus focs vers el Vedado i Valdearribell, sense conseqüències.

En direcció al poble de Zurra s'ha vist passar un grup d'aparadors lleials, els quals viatjaven després de l'ocupació a Villamayor i Saragosa, sense que hagi hagut sentit explosió.

Poc després han tornat a aparcar els canons i metralladores, sense notar-hi cap anormalitat, malgrat que, aquest cop, des dels punts rebels de la Casa del Verdugo, de Zurra, s'ha fet un intens foc.—Fabra.

CALMA ABSOLUTA

Alicante, 22. — Lleugers tirs dels canons corresponents a aquesta zona, a la província de Terol, sense balnear per la nostra part.

Des de fa alguns dies roman inactiva aquesta Agrupació, i els nostres soldats es lluiten a les línies de defensa.

L'aviació rebel ha intentat endinsar-se al nostre camp, però ho han impedit els nostres canons antiaeris.

Ais sectors de Puebla de Albornó i Medina, calma absoluta. Per l'ocupació de Ebro tampoc no s'ha quasi cap tret.

CRISI ECONOMICA...

(Ve de la primera pàgina)

HALIFAX I ELS PERIODISTES

Berlín, 22. — Lord Halifax ha donat per finalitzada la seva visita a Alemanya. I ha sortit amb direcció a Londres. Sabens d'empresendre el viatge de tornada, el Lord President del Consell va rebre a l'ambaixada d'Anglaterra els periodistes alemanys i estrangers, als quals manifestà el seu optimisme, després de les entrevistes celebrades amb Adolf Hitler i alguns ministres alemanys. "Tinc l'esperança —va dir— que la meua visita al Reich farà possible la continuació de les converses entre Anglaterra i Alemanya, encaminades a fer desaparèixer els malentendiments existents entre els dos pobles i crear-los una atmosfera susceptible de permetre la millor comprensió angloalemanya". Els periodistes preguntaren a lord Halifax si hi havia alguna cosa de cert en els rumors relatius a un proper viatge a Londres del ministre alemany de l'Exterior, baró von Neurath, i el Lord President del Consell contestà que aquesta visita dependrà de converses ulteriors, però no de les seves, que han tingut un caràcter estrictament confidencial. — Cosmos.

MINISTRE XINES A BRUSSEL·LES

Roma, 22. — Antic el ministre xinès de Propaganda, Xou Kung Pu, arribà d'aquesta capital, amb direcció a Brussel·les. — Fabra.

LUEDENDORFF ESTA MALALT

Berlín, 22. — A conseqüència d'una operació que ha hagut de sofrir s'espera que Ludendorff es trobi en els últims dies de la seva vida. — Fabra.

ELS DIPLOMATICS ESTRANGERS DE NANQUIN

Xang-Hai, 22. — Les missions diplomàtiques estrangeres no han sortit encara de Nanquin, en espera que el ministre xinès d'Affers Estrangers, Wang-Kung-Hui, faci el seu torn, la data de la seva sortida, que hoo considera com a molt propera. — Fabra.

LA SETMANA CONTRA EL NACIONAL-SOCIALISME

Nova-York, 22. — La setmana contra el nacional-socialisme, organitzada pels grups jueus de Nova-York (American Jewish Congress i Jewish Labor Committee) comença ahir amb un gran èxit. En el curs de la reunió de les joventuts israelites, hom va llançar una crida als joves israelites dels altres països per tal de contribuir a l'efecte de boicot contra el Reich.

Durant aquesta setmana hi haurà manifestacions i seran col·locats grups en diferents punts en el boicot contra el Reich no ha estat respectat. — Fabra.

UN FRANCÉS REORGANITZARA L'ENSENYAMENT A L'ESpanyA REBEL

París, 22. — El Sr. Faguet anuncia que Jacques Chevalier, degà de la Facultat de Ciències, ha estat escollit per Franco per a reorganitzar l'ensenyament de l'Espanya rebel. Chevalier, juntament amb Llorens, director adjunt de la Casa de Velázquez ha establert un pla que ja ha estat lliurat a la Junta de Burgos.—Fabra.

LA UNIFICACIO SINDICAL INTERNACIONAL

París, 22. — El secretari general de la C. G. T. Leon Jouhaux, que el dissabte sortí de París vers Moscou, acompanyat de dos secretaris, conferenciarà amb el secretari general dels sindicats soviètics sobre la unificació sindical internacional. — Cosmos.

INUNDACIONS A PORTUGAL

Lisboa, 22. — Les plujes torrencials d'aquests dies han provocat inundacions catastròfiques al nord del país. S'han de lamentar algunes víctimes. Les pèrdues són de gran consideració. A Oporto calguessen algunes cases els fonaments de les quals havien estat excavats per l'aigua.—Cosmos.

UN VAIXELL PER A LA U. R. S. S.

Livorno (Itàlia), 22. — Ahir fou botat en aquests afores un vaixell destinat a la marxa de la U. R. S. S. El cas portava la bandera italiana. El vaixell fou benet per un sacerdot catòlic. La cerimònia d'la botadura fou estrictament privada.—Cosmos.

ARRIBADA D'AVIONS

Baïona, 22. — Quatre avions francesos, que pertanyen a les esquadres de guerra, han aterrat a Hanot. — Fabra.

ORDRE A PALESTINA

Jerusalem, 22. — Encara que regna l'ordre la policia efectua una estricta vigilància sobre els sospitosos. L'embarcament de Transjordània, Abafallah, ha fet constar la presència de la policia arab i ha intervingut prop del Govern palestí a favor dels pressos polítics. — Fabra.

DESTITUCIO D'UN PERIODISTA

Roma, 22. — Francesco Spadolini, corresponent a París de "La Tribuna" —el qual publicà un article sensacional sobre les relacions francoitalianes— ha estat substituït en el seu lloc. El periòdic fou recollit per la policia. — Fabra.

DOTZE DIVISIONS HAN ESTAT CONCENTRADES EN LA REGIO DE NANQUIN PER A LA DEFENSA DE LA CAPITAL

ELS JAPONESOS CONTRA ANGLATERRA

Tòquio, 22. — De l'Agència Reuters: Una reunió de masses anti-britàniques va aprovar per unanimitat una resolució que preconitzava l'abandonament dels principis pro-britànics, l'abandonament de l'actua a base de la sospèria britànica i de les relacions comercials amb Anglaterra, a més del manifestament d'una estricta vigilància a Hong-Kong i la negativa l'actua a la intervenció d'Anglaterra o d'una Potència estrangera en el conflicte xinès.

XANG KAI TXEK COMINAT A RENDIR-SE

Comunicacions de Xang-Hai a l'Agència Reuters: Un avió japonès pilotat pel tinent Nao ha llançat manifestos damunt Nanquin invitant Xang Kai Txek a rendir-se. Poc després, una esquadra d'avió japonès sobrevolà la ciutat. Es produïren alguns canons, i un dels avions s'estavellà. Hom no sap si era japonès o xinès.

Gran nombre de vaixelis de guerra japonesos se concentren prop de Kiangyin per tal de fer saltar la barrera establerta a través del Yangtsé pel riu. L'èxit de l'operació permetria nous moviments ofensius. La nova barrera del Xiangyin permetria encara que els vaixelis japonesos no bombardessin Nanquin.—Fabra.

ELS JAPONESOS DEMANEN LA DIRECCIO DE TOTS ELS SERVEIS PUBLICS

Xang-Hai, 22. — Les autoritats japoneses, per boca del comandant en cap de Xang-Hai, general Matsui, han reivindicat per als japonesos la direcció de tots els serveis públics, tals com censura i comunicacions, que ara eren dirigits pels xinesos. Matsui s'ha adreçat a les autoritats estrangeres i ha demanat que se suprimeixin immediatament totes les activitats anticomunistes i antijaponeses, i ha amenaçat amb adoptar les mesures que calguin si hom no accedeix immediatament a les seves peticions. "El Japó obrirà com cregui convenient per tal d'evitar que Xang-Hai, que es troba al seu poder, sia un focus que treballi a favor de la resistència xinesa". — Cosmos.

AVANÇADA JAPONESA

Tòquio, 22. — De l'Agència Domei: Al front de la Xina Central, hom anuncia des de Xang-Hai que les tropes japoneses entren a Huishi, a mig camí entre Xang-Hai i Nanquin, a 40 quilòmetres al nord-est de Hutehu. L'aviació militar va perseguir sense repòs les tropes xineses, les quals fugien a la desbandada en direcció a Xang-Xeu. Les forces japoneses continuen llur marxa vers Nanquin, per dos costats: al llarg del ferrocarril de Xang-Hai a Nanquin i seguint la via sud del llac Tai-Hu. Les columnes japoneses que avancen vers l'oest del llac Tai-Hu van ocupar Hutehu ahir ahir a la tarda. Una altra columna que va ocupar Kaching, al nord de la província de Xeihsiang, a 80 quilòmetres al sud-est de Xang-Hai, avança ràpidament al llarg del ferrocarril de Xang-Hai a Hongheu i Ningpo, al Hangheu. — Fabra.

EXERCIT DE TERRA

Centre. — Antic, al sector de la Cuesda de la Reina, les nostres forces rebutjaren els rebels en una temptativa d'aproximació a les nostres posicions.

EXERCIT DE L'AIRE

Palma de Mallorca, han fet objecte d'una nova agressió la ciutat d'Alcanat, sense perseguir objectiu militar de cap mena en aquella capital tan allunyada del front.

El bombardeig facciós ha causat algunes víctimes, totes elles pertanyents a la població civil, i entre les quals figuren nens de molt poca edat. L'aviació enemiga ha realitzat un bombardeig sobre Mossou, i ha llançat unes 100 bombes, que han produït els conseqüents danys materials i algunes víctimes.

L'AJUT ALS INFANTS ESPANYOLS

París, 22. — La Conferència internacional d'ajut als nens espanyols i als refugiats que han fugit del terrore rebel, ha clausurat els seus treballs després d'haver aprovat per unanimitat una resolució que trametrà a la Societat de Nacions i a tots els Governos democràtics, per tal que fessin el màxim i algun tornada a Espanya els drets d'Estat sobirà.

La Conferència, a la qual assistien delegacions de 18 països d'Europa i Amèrica, salutà amb simpatia la constitució de l'Oficina internacional per a la protecció de la infància espanyola, la qual funcionarà des d'ara sota el patrocini internacional de coordinació. — Fabra.

A LA MEMORIA DE DURRUTI DESCOBRIMENT D'UNA LAPIDA A IGUALADA

Davant d'una gernació immensa, el propòsit d'inscure va procedir-se a la inauguració d'una lapida que porta el nom de Durruti a l'antic Passeg de l'Albereda, d'aquesta ciutat. Primerament, s'havia format una entusiasmada i multitudinària manifestació a la Plaça del 17 de juliol, la qual entrà per la Rambla de Pi i Margall i carrer d'Osma sota direcció al lloc on s'havia de celebrar l'acte. La concurrència anava acompanyada de música i banderes, sobretot les paucianes que cobrien les representacions de «Doce Lluces», del «Furo» i «Tercel», d'industrials espanyols. Col·lectivistes d'Assomadors, F. A. L. J. L. L. El company Ferrer feu oració de la plaça de marbre —una veritable obra d'art— al poble i salutà totes les representacions anticomunistes, liberals, corporacionistes i llibertàries, Corporació Municipal, Esquerra Republicana de Catalunya, F. O. U. M. U. G. T. i P. S. U. C. Degut a la limitació del temps, tan entusiasta acte acabà en el granos recinte del Municipal Cinema, el qual no estigué, s'empien de gom a gom. Foren us de la paraula, en qualitat de president, el company Ramon Guisart, secretari de la local C. N. T. (organitzadora de l'acte) i en qualitat de parlamentari, els camarades Angel Amelina, de la Comarca d'Alfama, Jacint Borràs, del periòdic comarcal «Campes», i Josep Vià, de la Regional C. N. T. A més, aprofitant l'ocasió de trobar-se a Igualada de pas, adreçà una mota a la concurrència a el company Julià Aves, de les Joventuts Llibertàries de Madrid.

COMUNICACIO OFICIAL

Comunicat oficial facilitat pel Ministeri de Defensa Nacional en el dia d'ahir, dia 21 de novembre del 1937:

EXERCIT DE TERRA

Centre. — Antic, al sector de la Cuesda de la Reina, les nostres forces rebutjaren els rebels en una temptativa d'aproximació a les nostres posicions.

EXERCIT DE L'AIRE

Palma de Mallorca, han fet objecte d'una nova agressió la ciutat d'Alcanat, sense perseguir objectiu militar de cap mena en aquella capital tan allunyada del front.

El bombardeig facciós ha causat algunes víctimes, totes elles pertanyents a la població civil, i entre les quals figuren nens de molt poca edat. L'aviació enemiga ha realitzat un bombardeig sobre Mossou, i ha llançat unes 100 bombes, que han produït els conseqüents danys materials i algunes víctimes.

¿S'ADHERIRA HONGRIA AL PACTE ANTICOMUNISTA I A L'EIX ROMA-BERLIN?

Berlín, 22. — Tota la Premsa alemanya saluda l'arribada al Reich del president del Consell d'Hongria, Daranyi, i del ministre d'Affers Estrangers, De Kanya, la qual cosa sembla indicar que la visita dels aquests estadistes donarà lloc a importants converses polítiques.

Interessen Hongria i Alemanya". En canvi, en aquests altres cercles s'obren que la visita de Daranyi i De Kanya tindrà, probablement, per conseqüència l'adhesió de Hongria a l'Eix Roma-Berlín.

MITOLOGIA POLITICA

SORTIT L'AVIO EL «CHEF PILOTE L. GUERRERO» DISSABTE A LES DEU DEL MATI, DE PARIS, HA DE TROBAR-SE A HORES D'ARA A BUENOS AIRES

EL «CHEF PILOTE» DELS TERRES INDIANES

Puerto Natal (Brasil), 22. — L'avió quadrimotor francès «Chef Pilote Guerrero», que havia efectuat l'enllaç París-Buenos Aires en solament tres setmanes, comunicà, a les 14.30 de dimenge que volava feliçment sobre l'Atlàntic.

L'AVIO PANNA PER RIO DE JANEIRO SEMBRA DETURAR-SE

Rio de Janeiro, 22. — El quadrimotor francès «Chef Pilote Guerrero», comunicà per ràdio que es troba tan sols a 790 quilòmetres de Buenos Aires, a vol d'ocell. Es esperat a la capital argentina dins de dues hores i mitja. — Cosmos.

ESPERA L'ARRIBADA A BUENOS AIRES

Buenos Aires, 22. — El quadrimotor francès «Chef Pilote Guerrero», comunicà per ràdio que es troba tan sols a 790 quilòmetres de Buenos Aires, a vol d'ocell. Es esperat a la capital argentina dins de dues hores i mitja. — Cosmos.

MARX, "DAS KAPITAL" I LA TERRA

Hi ha molts marxistes que creuen que la finalitat dels moviments obrers és d'obtenir una societat uniformada, regulada, disciplinada, dirigida per una burocràcia de savants, tècnics i directora, que miraria de fer-nos feliços, carregant-nos i millorant-nos. Una mena de Pansamat dels P. P. Marxistes.

Els marxistes que pensen així no han llegit Marx, i si l'han llegit, no l'han entès. Perquè Marx, precisament, lluitava, no per treure la llibertat personal als productors, sinó per donar-los la llibertat econòmica, sense la qual cap altra llibertat no és veritable. Marx s'alçava contra la tirànica disciplina que, en nom de l'organització i del millor rendiment, regia en les gran fàbriques i, en general, en la producció capitalista. I si bé en els seus escrits i llibres es troba una certa diversitat d'orientacions, les afirmacions més contundents són les d'un veritable llibertari. Igual que en el seu gran adversari, Proudhon, en Marx es veu llaçar aquest instint humà que ha enès l'home: des de llavors en l'esperit dels homes més separats pel temps, per l'espai i per la pròpia condició; l'instint de l'ecel·lí enguixat que, encara faes llibre en volar; l'instint que, elaborat per la intel·ligència, sentim com un lleial de justícia; l'instint de terra i llibertat!

Marx reconeix l'existència de la renda de la terra quan diu:

Una part de la societat pren de l'altra un tribut pel permís d'habitar la terra. La propietat privada de la terra impedeix el privilegi de l'amo de la terra per a explotar el sòl, les seves entranyes, l'aigua, i, amb ella, la conservació i el desenvolupament de la vida. ("Das Kapital", edició anglesa, Vol. III, pàg. 525.)

Marx critica per terra tota els béns materials existents sota la intervenció de l'home. D'aquesta suma de béns s'ha de fer la renda de la terra, previsible de si és pagada per la terra agrària, sòl, de conreu, mar, horts, llocs de pesca, etc. (Otra citada, Vol. III, pàg. 525.)

Afirma el creixement de la renda i el valor de la terra.

La quantitat de renda de la terra (i amb ella el valor de la terra) creix amb el progrés de la societat com a resultat que és del treball total de la societat. (Otra citada, Vol. III, pàg. 746.)

I diu que aquesta renda creixent de la que, en definitiva, s'ha emportat tot.

En la mateixa sentença que la producció capitalista i com una producció de valor, procedeix la producció de plusvàlua i d'excedents de productes. Però en la mateixa sentença en què això continua, la propietat de la terra adquireix el poder d'apropiar-se d'una porció sempre creixent, d'aquesta plusvàlua, pel mitjà del monopoli de la terra (Otra citada, Vol. III, pàg. 747-748.)

D'aquest poder en resulta l'afany anticontra d'obtenir terra i tenir-la poc o gens explotada, per vendre-la més cara, això és, per especular. Marx ho diu per clar:

La demanda de sòls augmenta el valor de la terra com a superfície i base de construcció; i la simultània disminució d'elements del sòl terrestre, que serveixen com a material de construcció, crea segons aquesta demanda. És la renda de la terra, i no la casa, el que forma l'objecte de l'especulació amb la construcció en les ciutats que creixen de pressa. (Otra citada, Vol. III, pàg. 569.)

Marx concreta també ben clar com l'apropiació de la terra és un obstacle a la seva explotació.

La propietat privada de la terra és, doncs, la barrera que no permet cap nova inversió de capital sobre terres fins ara inexploables o que no donen renda, sense aixecar un tribut —en altres mots—, sense exigir una renda. (Otra citada, Vol. III, pàg. 584.)

Marx condemna l'apropiació de la terra com a usurpació fet a públic i com a causa dels mals socials i econòmics que ell engendra en el món "capitalista".

Per se parlar dels temps posteriors, hauria dir que la població rural no oblidarà ni un centímetre d'indivisió dels 2.311.700 acres de terra comuna que li foren robats entre el 1801 i el 1831, i afertes parlamentàriament als terratinos als territoris. ("El Capital", edició castellana, Cent, Vol. I, pàg. 821.)

La depredació dels béns de l'Església, l'expropiació fraudulenta de les terres del domini públic, el saqueig dels terrenys comunals. Amb aquests mètodes s'obté pas a l'agricul-

turn capitalista... i es crearen els contingents de proletaris lliures i sense mitjans de vida que necessitava la indústria de les ciutats. (Otra citada, Vol. I, pàg. 826.)

En expropiar la massa del poble de la terra, es posen les bases per al règim capitalista de producció. (Otra citada, Vol. I, pàg. 861.)

Servex de base a tot aquest procés (els mals dels capitalistes) l'expropiació que priva de la seva terra al productor. (Otra citada, Vol. I, pàg. 869.)

I, naturalment, com que l'apropiació de la terra és ço que transforma la llibertat dels homes en la misèria i l'esclavitud del salari, Marx compara la institució de la propietat de la terra amb l'esclavitud corporal.

El fet que la renda de la terra capitalista es representa com a plusvàlua de la terra de la manera que hem ensenyat i veu la terra com qualsevol altra mercaderia, serveix a certs apologetes per a justificar la propietat privada de la terra, veient que el comprador paga un equivalent per aquest concepte, com ho fa per altres mercaderies, i que la major part de la propietat de la terra ha canviat de mans d'aquesta manera. La sentència no serviria per a justificar l'esclavitud, puix que el treball que resulta del treball de l'esclau comprat pel seu amo representa un enriquiment l'interès del capital invertit en aquesta compra. ("The Capital", Vol. III, pàg. 731-732.)

Des del punt de vista d'una nova creació forma econòmica de la societat, la propietat privada del sòl per part d'alguns individus apareixeria tan absurda com la propietat privada d'un home per un altre home. Ni tan sols tota una societat ni totes les societats juntes no són els PROPETARIS del sòl. Sinó solament els seus possessors, els seus usuaris, i han de cedir-la millorata a les generacions següents, com ho fan els seus pares de família. (Otra citada, Vol. III, pàg. 991-992.)

Marx veu que la falta absoluta de mitjans de producció de la que s'obten l'home a l'esclavitud del salari.

El sistema capitalista pretescopa el dret de tots els treballadors i la propietat sobre les condicions de llur treball. ("El Capital", Vol. I, pàg. 507.)

...no s'hi ha prou que una persona possessi diners, mitjans de vida, màquines i altres elements de producció, perquè hom pugui considerar com a capitalista, si li falta el desenvolupament: l'home necessitat, l'home obligat a vendre's voluntàriament.

Però Marx reconeix prou bé que la terra lliure emancipa l'home.

(Otra citada, Vol. I, pàg. 809.)

Allà on la terra és molt barata i té tots els honors són lliures, en tot hom, si ho desitja, pot fàcilment obtenir un tros de terra, la mà d'obra no solament és molt cara pel que es refereix a la participació del treballador en el seu producte, sinó que la dificultat està a trobar un tros d'obra combinada al preti que sigui. (Otra citada, Vol. I, pàg. 801.)

En les colònies (Marx defineix les colònies a què es refereix en aquest paràgraf i posa una nota al peu de la mateixa pàgina, on diu que són "territoris verges colonitzats per immigrants lliures") la cosa arriba. Aquí el règim capitalista topa per tot arreu amb l'obstacle del productor que, en possessió de les seves condicions de treball, pretescopa enriquir-se ell mateix amb el seu treball que enriqueix el capitalista. (Otra citada, Vol. I, pàg. 855.)

Totes aquestes afirmacions condueixen naturalment a la conclusió d'abolir la propietat de la terra. Marx creu resoldre-ho nacionalitzant-la. El més notable del cas és que, malgrat l'evident discrepància entre l'esmentada cita de les pàgines 901-902 de l'edició anglesa (Ni tan sols tota una societat ni totes les societats juntes poden considerar-se propietàries del sòl. Sinó solament els seus possessors, els seus usuaris) i la repetida resumació de nacionalitzar o socialitzar tota els instruments de producció per tal d'abolir amb ço que ell anomena "el capital". Marx té prou visió clara i pràctica per a dir:

Sostine, pel contrari, que el futur resoldrà que la terra solament pot ésser propietat nacional. Donar la terra a l'associació dels treballadors de la terra vol dir posar deliberadament el conjunt de la societat en mans d'una sola classe de productors. La nacionalització de la terra originaria un canvi complet en les relacions entre el treball i el capital, i determinaria, en últim extrem, la fi de la producció capitalista tant en la indústria com en l'agricultura. Així desapareixer-

ien efectivament les diferències de classe i els privilegis, encara que les bases econòmiques d'un bon sortit. La societat es convertiria en una associació de productors lliures. El viure a costa dels altres es convertiria en una cosa del passat. No hi hauria des d'aleshores un Govern o Estat Provisional del qual estigués separada la societat mateixa. L'agricultura, la mineria, la indústria, en una paraula, totes les branques de la producció viurien a estar justament organitzades. La centralització nacional dels mitjans de producció formaria el natural fonament d'una societat formada en la lliure associació de les diverses classes de productors. Aquest objectiu perseguit el gran moviment de la XIX centúria. (Carlos Marx: "La propietat del sòl. Assaig preliminar sobre el problema de la nacionalització de la terra". Dels materials no publicats de l'Institut Marx-Engels-Lenin, de Moscou. Citat (en alemany) per "Agrar Probleme", Moscow, Vol. V, pàg. 45.)

Aquí resumeix el crític etern de "Terra i Llibertat" i encara el panorama d'atemporal: Llibertat, no proteccionisme!

El sistema proteccionista fa un mitjà artificial per a fabricar falsament, expropiar altres independents, capitalitzar els mitjans de producció i vida de la nació i assegurar el trànsit del règim antic al nou. ("El Capital", Vol. I, pàg. 300.)

Malgrat tot, Marx indica la manera de dir a la pràctica la nacionalització de la propietat de la terra solament en un paràgraf: encara ho fa d'una manera bona i poc clara:

"Abolició de la propietat de la terra i substitució de totes les rendes de terra a fins públics. (Manifest del Partit Comunista.)

Demanda que Marx pot haver trobat la fórmula exacta de concretar els seus idees de llibertat per a l'home i l'abolició de la propietat privada de la terra. Val a dir que la mort i el suprenentisme d'aquest Marx no esdevingué Tobra de Henry George, de la mateixa manera que aquest Marx no fou el Marx en escrits "The Workers of the Political Economy", fillina de les de l'home i el món i que quedà incompleta, car també està el seu altre obra d'abolir la propietat de la terra, segons que Marx havia adoptat la fórmula que George entengué per canviar-ho diferent.

Aquesta fórmula, que és la realització pràctica de Tobra de Terra i Llibertat, fou adoptada ja per Lenin. Hauria d'ésser Lenin el que hauria de dirigir la pràctica de la reforma que veu les dificultats d'una intervenció estatal en la terra. Per això el X Congrés del Partit Comunista (març de l'any 1921), Lenin exclamava: "Si algun comunista sentís que és possible transformar en tres anys la base econòmica de la petita propietat, és, naturalment, un il·lucinat, i ho és ben més d'afanar-se que ja s'hi ha hagut d'afanar-se, entre nosaltres. La pràctica ha ensenyat naturalment quin error és el paper del productor tota els esperància i esperança possible: però la pràctica ha ensenyat també que aquesta experiència ha tingut un paper negatiu."

I proposé al Congrés:

"Aquesta mateixa nit un radiograma ha d'informar tots els membres del món que el Congrés del Partit del Govern ha substituït en principi l'expropiació i administració de ferrosos per l'impost, i així doncs prometi al petit pagès perquè aixequi la seva empresa i augmenti la seva. (Otra citada, Vol. I, pàg. 855.)

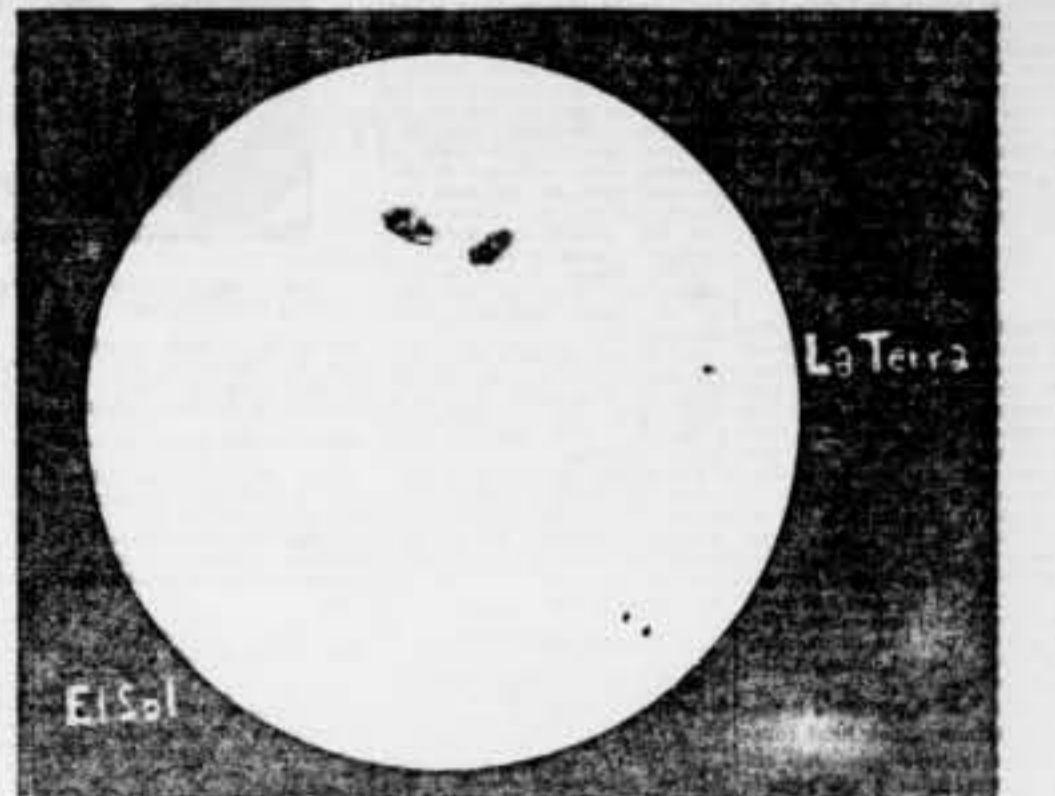
Aquesta proposta fou rebaixada en la forma següent:

"L'Assemblea del Partit aprova en principi la proposta del Comitè Central de substituir l'expropiació i administració ferrosos per l'impost nacional".

Així fou dit a terme per Stalin, parcialment, en els Kollhosos, i la nova Constitució de la U. R. S. S. s'hi dirigí clarament.

Ja s'hi ha arribat. Abolició de la propietat de la renda de la terra. Adam Smith, Proudhon i Marx, rebuts per Ricardo i Henry George. És que, com la força de la gravetat atraiu cap a un punt-centre del món totes les coses materials, quan són posen en el terreny dels fets, tots els estudis científics, per molt que facin marxa o que es vulguin guair d'una filosofia més o menys nebulosa, tard o d'hora, atreta per la força de la veritat, arriben a parar a un punt-conclusió comú, que no és altre que l'expressió de la veritat. És la veritat, expressió de la realitat, no simplement el punt de coincidència doctrinal, sinó l'acord d'unió entre els homes de bona voluntat.

Vulgarització astronòmica

EL SISTEMA PLANETARI SOLAR

Des dels antics poblers de l'època prehistòrica fins a la prehistòria, els científics han anat descobrint la veritat sobre el nostre sistema solar. El Sol és una estrella de tipus G, amb una temperatura superficial de 5.500 graus Celsius. És una estrella de tipus G, amb una temperatura superficial de 5.500 graus Celsius. És una estrella de tipus G, amb una temperatura superficial de 5.500 graus Celsius.

El Sol és una bola incandescent de gasos i líquids, amb una temperatura superficial de 5.500 graus Celsius. És una estrella de tipus G, amb una temperatura superficial de 5.500 graus Celsius. És una estrella de tipus G, amb una temperatura superficial de 5.500 graus Celsius.

La quantitat d'energia que emet el Sol és enorme, que és la que arriba a la Terra i que és la que fa possible la vida. És una estrella de tipus G, amb una temperatura superficial de 5.500 graus Celsius. És una estrella de tipus G, amb una temperatura superficial de 5.500 graus Celsius.

En ocasions diverses hem donat compte des d'aquestes pàgines d'actes i de fets que, malgrat el seu caràcter de febre, són molt interessants i que valdrien la pena de ser coneguts per tots els catalans.

Prora del que diem són les notícies rebudes que fan referència a les nombroses persones que abandonen el camp rebel. Quan hom es decideix a obrir el riu que tota evasó comporta, podria ser molt més fàcil.

Les evasions han arribat a un punt tan alt que s'han convertit en un èxode.

Molta dels fugitius, a Andalusia, es dirigiren al camp de Gibraltar, on les autoritats han hagut de prendre precaucions. Tot això ha produït el natural disgust en el camp rebel, i en resultat una enquesta, les autoritats franquistes s'han trobat que en moltes d'aquestes evasions els vigilants a les costes o bé a la frontera havien fet els ulls grossos, sense mostrar ni una mica de respecte al lector en el telegrama següent:

Londres, octubre. — Joseph Irujo de Lizaso, delegat del Govern Basc a Londres, ha fet una relació

A LA ZONA FEIXISTA NO S'HI POT VIURE

TRENTA-MIL BASCOS, HOMES I DONES, NO COMBATENTS, SON RECLOSOS A LES PRESONS REBELS

LES EVASIONS DEL CAMP FACCIOS SON CADA DIA MES NOMBRESES

ció oficial sobre la situació del País Basc d'una de les zones del País Basc que són les zones rebeldes.

30.000 homes, homes i dones no combatents, es troben en l'actuació en les presons rebeldes, sense formació de causa. A desgrat que hom no pugui encara facilitar el nombre exacte de les condemes dictades de pena capital contra la població civil i el nombre dels que haurien estat executats, per les dades que s'han pogut recollir es pot afirmar que les víctimes pugen alguna milers, almenys sense comptar les altres víctimes, en nombre tant o major, que sense formació de causa, de cap mena, s'han trobat a treure del domicili, han estat assassinats durant la guerra, etapa de la lluita en el nostre

territori, a Santofia i a Laredo, 20.000 ocells bascos, volent tallar l'efecte de sang, es troben amb la condició que cap persona de representació s'ha pres en contra de la població civil de les comunitats vives; que els soldats no serien obligats a matar en els rangs feixistes, i que els oficials i els representants polítics serien degudament autoritzats per abandonar el país.

El relat acceptat, de moment, les condicions. Després, les autoritats franquistes no han començat res de tot el que s'hauria pensat. Els oficials i comandants polítics, en nombre de 2.500, són enviats a la presó 600 d'ells, jutjats en

procediment sumaríssim, sense acusació següent.

27 dones bascoses, reprimides des de França a San Sebastián, han estat encadenades, sense cap mena de formalitat jurídica, el dia 18 d'octubre.

En els rangs de religioses, fil·lotes a la causa per la qual el País Basc tant de sang ha vessat i amb tant de llor i constança ha lluitat, així mateix han estat també atemptats i perseguits en gran nombre.

Després de llegir el que precedeix, no és pas d'estranyar que la gent pacífica no vulgui viure entre ferrosos i assassins i s'estigui més fàcilment abandonant-ho tot,

Heus ací algun exemple d'aquestes evasions:

Gibraltar, novembre. — Set xilotes que havien pogut fer-se escapolir d'Algeiras, la darrera nit, han arribat en una petita barca a Gibraltar.

Han declarat que la vida era intolerable en la zona ocupada pel rebel, en les autoritats obligaven les dones a fer tota mena de treballs, admet els seus penes i menys adients.

Un altre:

Gibraltar, novembre. — Evasió de la zona rebel veïna al territori d'Alfuz a Gibraltar. La darrera nit, 50 persones han fugit de terres d'Españya i han vingut a refugiarse ací momentàniament, després de continuar el viatge cap a València.

Després, encara que aquestes evasions haurien causat molt maldestar entre els rebels, Mirer el que diu el telegrama, que fa referència a aquest afer:

Gibraltar, novembre. — Violenta colúmbia, el rebell dels quals arribava ben distintament a aquesta plaça, s'han disputat en el curs de la darrera nit en territori ocupat.

El nombre d'evasió que cada dia arriba a Gibraltar ha arribat a un punt tan alt que les autoritats rebeldes demanen que

establir els llocs d'estada dels evasos, distribuïts al llarg de la costa, puix que les autoritats de referència estaven convençudes que les evasions eren resultants d'acord amb les dites forces. Els caraballers contestaren als treus enguixats contra ells i es marxiaren al seu lloc per espai d'una pila d'heres, fins a senyar les muntanyes. Hi ha hagut moltes morts, tant d'una banda com de l'altra. Voluntats dels caraballers han estat fets presoners, i tot fa suposar que seran afusellats imminentment.

La premsa rebelta ha estat confirmada per "Radio Simons" en anunciar que 80 caraballers i guàrdies civils i caraballers han estat detinguts a Algeiras i La

línea, per haver facilitat l'evació de 500 simplicitats amb els rebeldes. Aquesta nova amb tendència d'un breu moment, però explícit i s'obliga per a demostrar com s'entén la preocupació entre els rebels, que observen a cada moment que no es poden pas fer atment i dominar com haurien tingut els habitants dels pobles que han tingut la desgràcia de caure en poder seu. Després de radiar la notícia, el llocor afegí:

"Els caraballers han aconseguit infiltrar-se en els pobles de la zona. Tot bon patriota té l'obligació de denunciar-los i lliurar-los a la justícia del "generalíssim".

En sentència que després de tot el que hem exposat, no hi cal comentar.

Fronteró Novetats

Demà, dimarts, a les quatre de la tarda, a ciutat.

BILBAO - BASURCO

contra

ECENARRO-BLENNER

NIL, a un quart d'una, a plaça.

RICARDO - PEREA

contra

GALLARTA III - LEJONA

FUTBOL

DESPRES DELS RESULTATS EN LES COMPETICIONS D'AHIR, EL «JUPITER» ES TROBA SOL I DESTACAT EN EL LLOC DE LIDER DE LA CATEGORIA PRIMERA

GRANOLLERS, 1; EUROPA, 0

Un resultat inesperat, aquest dia de bon començament, els granollerins tingueren un lleuger però molt important resultat que després ha passat a la categoria primera.

Als 30 minuts, Rovira, rematant un «corner» d'una magnífica oportunitat, ha assolit el primer gol. Als 40 minuts Pujades, d'un bon tret, ha assolit el segon gol per al Granollerins.

En el segon temps de joc, l'equip barcelonès pressionà majorment que en la primera part. A despit de tot, tampoc en aquest segon mig temps aconseguí marcar.

Per contra, els locals, als 35 minuts, assoliren el seu tercer gol mitjançant Vaça.

Sense altres incidències acabà el partit, que es tindrà Cascoella, sense gaires molts de cap.

Els equips es constituïren així: Granollerins: Sala; Collat, Martorell; Cirac, Rovira, Guasamigui; Oca, Pica, Vaca, Pujades i Guix. Europa: Montserrat; Pica, Domènech, Vila, Llopis, Climent; Balcells, Roselló, Pont, Romero i Estelada.

BADALONA, 2; ESPANYOL, 1

Aquest encontre ha estat un dels més interessants de la jornada i el seu resultat no diem que hagi causat sensació, però sí estranyesa. Les actuacions anteriors dels bàscos contentada fets esperar tot un altre resultat.

La primera part ha acabat 2 a 1 a favor de l'Espanyol.

Ha marcat primer l'equip català, en un bat-bull en estimar l'àrbitre que Pardo havia tret de fora.

PAÑOS RAMOS RETINGUI A LA MEMORIA. Advertisement for handkerchiefs with a portrait of a man.

PAÑOS RAMOS PELAYO, 10

MARTINENCOS-SANTS, 1 a 3

Diada de resultats inesperats, la d'ahir. Pocs podien imaginar-se que el club de Sant Martí fou derrotat pel «Sants» en el propi camp, enfrontant-se, així, la marca excel·lent que portava en aquesta competició.

La primera part del partit ha estat jugada amb molt entusiasme per ambdós bàndols. Ha acabat ja amb el resultat de 2 a 1. El Sants ha tingut un moment predestinat, Judat (2) i Blat aconseguiren els gols dels visitants; i Hurtado, el dels propietaris.

La segona part ha estat molt accidentada. L'àrbitre ha expulsat del camp Hurtado, Martínez i Sagaray. Després, expulsat d'Iraza. Noves interruccions i per fi suspensió del matx quan mancaven uns vint minuts pel seu acabament.

Repetim que és de doldre com ha hagut d'acabar l'aquest encontre. El cas, segurament portarà joc.

L'àrbitre Tomljanov ha tingut una gran fortuna i no ha permès, molt justament a judici nostre, que les seves ordres fossin desobedides.

El Sants: Martínez i Sagaray; López, Tello, Abad, Martínez II; Virgili, Molitó, Blat, Borrás i Judat.

Martinencos: Pericó, Iraza, Elias; Jaber, Colom, Arbió; Escudero, Espner, Salas, Pallás i Hurtado.

BARCELONA-SABADELL, 1 a 0

Poc extra està el comentari sobre aquest encontre, un dels de major significació de la diada, entre els equips de Les Corts i de la Creu Alta sabadellenca. El resultat aconseguí en l'encontre i que hem consignat, del gran bé, molt més de com teníem pensat fer-ho.

El Sants: Martínez i Sagaray; López, Tello, Abad, Martínez II; Virgili, Molitó, Blat, Borrás i Judat.

Martinencos: Pericó, Iraza, Elias; Jaber, Colom, Arbió; Escudero, Espner, Salas, Pallás i Hurtado.

JUPITER-SIRONAS, 2 a 0

Amib el resultat d'aquest encontre, conjugal, naturalment, amb els altres aconseguí en la cinquena diada de la competició oficial federativa, el «Jupiter» aconseguí situar-se solat a lloc de «líder» de la categoria primera, lloc que, cal dir-ho, li correspon ben bé. És un resultat, aquesta vegada, tan lògic com just, encara que en futbol, ben sovint la línia falli.

L'encontre va resoldre's ja en els deu primers minuts de joc. El «Jupiter» inicià la lluita amb un encert ofensiu remarcable.

El primer gol de la tarda fou obra de Diego i poc després Ximenes marcava el segon i Roure ho feia per tercera vegada ben poc després.

El «Sironas» reaccionà lleugerament i cap a les acabades del primer temps en lesió el porter local Gómez, que fou substituït en la resta del partit per Ximenes. A la segona part, el «Sironas» dominà amb relativa intensitat, però no aconseguí marcar ni tan sols un gol.

Vidal dirigí aquest interessant encontre i arribarà a jugar els d'aquesta manera: «Jupiter»: Gómez; Danó; Montserrat; Font, Soler, Vidal; Diego, Figueras, Ximenes, Roure i Salvat.

«Sironas»: Ganchua; Baigús, Torredot; Negre, Soler, Brusset; Llach, Torres, Saiz, Ramon Vila.

HORTA, 1; GRÀCIA, 1

Partit molt igualat amb dominis alterns. La primera part acabà amb empat a zero. A la segona, Bacs marçà el primer gol per al Gràcia i poc després Ballarín de «freckin» assolí l'empat.

Arbitre, Gallardo.

Horta: Gillet, López i Ballester, Fort, Baxarders, Domínguez, Planca, López II, Cases, Inglis i Torrelló.

Gràcia: Llorc, Finet, Villaró, Pérez, Giménez, Bernadet, Puyol, Linart, Roca, Agut i Gensalés.

LA COMPETICIÓN OFICIAL «CIUTAT DE BARCELONA»

Amib els encontres que s'emporten, s'inicià diumenge la competició entre els equips reserves i infantils dels clubs de la categoria primera, amb residència a Barcelona:

Martinencos-Sants. Avenç-Jupiter. Europa-Gràcia. Badalona-Espanyol.

«JUPITER»-«SANTS», 1 a 3

Diada de resultats inesperats, la d'ahir. Pocs podien imaginar-se que el club de Sant Martí fou derrotat pel «Sants» en el propi camp, enfrontant-se, així, la marca excel·lent que portava en aquesta competició.

La primera part del partit ha estat jugada amb molt entusiasme per ambdós bàndols. Ha acabat ja amb el resultat de 2 a 1. El Sants ha tingut un moment predestinat, Judat (2) i Blat aconseguiren els gols dels visitants; i Hurtado, el dels propietaris.

La segona part ha estat molt accidentada. L'àrbitre ha expulsat del camp Hurtado, Martínez i Sagaray. Després, expulsat d'Iraza. Noves interruccions i per fi suspensió del matx quan mancaven uns vint minuts pel seu acabament.

Repetim que és de doldre com ha hagut d'acabar l'aquest encontre. El cas, segurament portarà joc.

L'àrbitre Tomljanov ha tingut una gran fortuna i no ha permès, molt justament a judici nostre, que les seves ordres fossin desobedides.

El Sants: Martínez i Sagaray; López, Tello, Abad, Martínez II; Virgili, Molitó, Blat, Borrás i Judat.

Martinencos: Pericó, Iraza, Elias; Jaber, Colom, Arbió; Escudero, Espner, Salas, Pallás i Hurtado.

BARCELONA-SABADELL, 1 a 0

Poc extra està el comentari sobre aquest encontre, un dels de major significació de la diada, entre els equips de Les Corts i de la Creu Alta sabadellenca. El resultat aconseguí en l'encontre i que hem consignat, del gran bé, molt més de com teníem pensat fer-ho.

El Sants: Martínez i Sagaray; López, Tello, Abad, Martínez II; Virgili, Molitó, Blat, Borrás i Judat.

Martinencos: Pericó, Iraza, Elias; Jaber, Colom, Arbió; Escudero, Espner, Salas, Pallás i Hurtado.

JUPITER-SIRONAS, 2 a 0

Amib el resultat d'aquest encontre, conjugal, naturalment, amb els altres aconseguí en la cinquena diada de la competició oficial federativa, el «Jupiter» aconseguí situar-se solat a lloc de «líder» de la categoria primera, lloc que, cal dir-ho, li correspon ben bé. És un resultat, aquesta vegada, tan lògic com just, encara que en futbol, ben sovint la línia falli.

L'encontre va resoldre's ja en els deu primers minuts de joc. El «Jupiter» inicià la lluita amb un encert ofensiu remarcable.

El primer gol de la tarda fou obra de Diego i poc després Ximenes marcava el segon i Roure ho feia per tercera vegada ben poc després.

El «Sironas» reaccionà lleugerament i cap a les acabades del primer temps en lesió el porter local Gómez, que fou substituït en la resta del partit per Ximenes. A la segona part, el «Sironas» dominà amb relativa intensitat, però no aconseguí marcar ni tan sols un gol.

Vidal dirigí aquest interessant encontre i arribarà a jugar els d'aquesta manera: «Jupiter»: Gómez; Danó; Montserrat; Font, Soler, Vidal; Diego, Figueras, Ximenes, Roure i Salvat.

«Sironas»: Ganchua; Baigús, Torredot; Negre, Soler, Brusset; Llach, Torres, Saiz, Ramon Vila.

Els aviadors britànics Clouston i Mrs. Kirby Green aconsegueixen d'una manera brillantíssima els rècords Ciutat d'El Cap-Londres i Londres-El Cap-Londres. Aquestes volades signifiquen una gesta magnífica difícilment igualable.

Com en la nostra edició de diària consiguérem, efectivament, en l'últim dia de la seva trajectòria a Londres els tripulants del rapidíssim bimotor «Cometa», els noms dels quals han aconseguit la celebració en pocs dies. Una llarga volada, en pla de rècord, magníficament reeixida, ha estat per tal que a tot el món els noms de Clouston i Betty Kirby Green, siguin el motiu d'una fèrtil internacional.

ATLETISME I MOTOR. Els millors marques, enguany, en salts i llançaments.

Després dels intents sense resultat en consecució amb els requisits i circumstàncies requerides per a l'homologació del «rècord», George Eyston, qui, com ja sabem els lectors de CATALUNYA, fa un temps que se troba al Lac Salat de Bonneville als Estats Units, per tal de realitzar prova amb el monstruós bolid especialment construït per a millorar el rècord del Món en velocitat pura.

SALTS D'ALTURA. 4.54 metres, Meadows, U. S. A. 4.94 m., Nelson, U. S. A. 4.46 m., Vares, U. S. A. 4.46 m., Warmerdam, U. S. A. 4.26 m., Mauger, U. S. A. 4.25 m., Oye, Japó. 4.32 m., Akakuma, U. S. A. 4.30 m., Fukuda, U. S. A. 4.26 m., Gansleu, U. S. A. 4.26 m., Diela, U. S. A. 4.22 m., Medina, U. S. A. 4.21 m., Garatté, U. S. A. 4.21 m., Horre, U. S. A. 4.11 m., Prosch, Austria.

LLANÇAMENT DEL PES. 15.30 metres, Sam Francis, U. S. A. 16.26 m., Woelke, Alemanya. 16.10 m., Watson, U. S. A. 16.03 m., Reynolds, U. S. A. 15.95 m., Kreek, Estònia. 15.90 m., Zaitz, U. S. A. 15.78 m., Boerlund (Finl.) 15.70 m., Alle, U. S. A. 15.35 m., Bergh, Suècia. 15.09 m., Trippe, Alemanya.

Basquetbol. Resultats d'uns encontres amicals.

Heus ací els resultats dels partits amistosos disputats ahir: «Espanya», 49; «Cinca», 38 (jovenils). «Barcelona», 31; «Patrie», 25. L'«Espanya» aconseguí un fèrtil triomf davant el juvenil de l'«Imma», que va presentar solament quatre jugadors.

El «Barcelona» arribarà l'endemà a davant el juvenil del «Patrie», i resultà bastant per sorpresa diferència, després d'una lluita bastant interessant.

Es a dir, utilitat d'un sistema invers al que s'estava provant uns mesos abans. En lloc de trametre-hi «comissionats de la Central d'obrer», feu l'encàrrec a figures destacades de l'Associació patronal de Barcelona. Amb això en tindríem prou per endeviduar el caire que havien de prendre els esdeveniments successius.

el principi d'associació, però el propi general Zapatero està disposat a publicar un aclariment que faci impossible una interpretació errònia del seu pensament. L'alcalde, Antoni Vlàdera, explicà que dos dies abans havia estat visitat per una comissió obrera que pretenia que la Milícia prengués part en l'assumpte, a la qual cosa ell es negà.

sospitat, i a tot arreu es parlava de violència. Les proporcions del conflicte barceloní van superar les dels altres llocs. Era natural. La població fabril de Barcelona era, numèricament, superior i estava organitzada de més temps.

dia 27 de juny, a quarts de vuit del vespre, foren agredits dos teixidors — «el Xal» i en Lluna — i, amb tot i haver-se presentat de seguida els mossos d'Esquadra al lloc de l'incident, només trobaren els dos ferits... Els agressors s'havien fet escàpola.

Les filatures de Manlleu i Roda ple-garen el 23 de juny i, naturalment, aquesta vaga havia de deixar sense primera matèria els teixidors de la comarca. I hem de tenir present la lenitud dels transports i els escassos mitjans de comunicació d'aleshores. Com a mostra, direm que el servei de Correus entre Manresa i Vic estava limitat a tres viatges per setmana.

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I TALLERS:

Carrer Consell de Cent, número 302

Telèfon: Administració ... 85410

Redacció ... 80327

Tallers ... 85571

SUBSCRIPCIONS

Barcelona, un mes ... Ptas. 3'50
Península, un trimestre ... 10'50
Amèrica i Filipines, trimestre ... 10'50
Els altres països, trimestre ... 15'00
NUMERO SOLT: 15 CENTIMS

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIÓ NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA

Barcelona, dilluns, 22 novembre 1937

ANY I NUMERO 234

Alemanya i Itàlia, ni separadament ni juntes, no s'atreviran a emprendre una guerra contra Europa

D'ENÇA QUE EL FEIXISME ITALIA ES AL PODER, EL DEUTE PUBLIC AUGMENTA INCESSANTMENT I D'UNA MANERA VERTIGINOSA

Després de la Gran Guerra, Itàlia es trobava en una situació econòmica favorable. Havia assolit amb relativa facilitat el problema del traspass de l'economia bel·lica a l'economia de la pau; la seva indústria florejava, circulava el diner; en totes les classes hi havia un benestar que fins alguns de la guerra no s'havia observat en un país pobre i mancat de matèries primeres.

Observem el capítol d'impostos i deutes. Itàlia augmenta els seus impostos, sota el règim feixista, de manera exorbitant; solament els impostos sobre la propietat immobilitària augmenten el 200 per 100. No obstant, el Deute Públic, interior i exterior, augmenta, d'ençà que hi ha el feixisme, d'una manera vertiginosa. En 1922 era de 32.000 milions de llires; avui és, acceptant les xifres oficials, de 108.000 milions de llires. Alemanya, després d'haver refusat tots els pagaments, durant el règim nazi, és a dir, de 1932 fins avui, ha augmentat el seu nou Deute Públic de 12.000 milions de marcs a 74.000 milions.

del nazisme, les accions industrials, a Alemanya, donaven un rindi de 7,64 per 100, ara sola donen 5,87 per 100. A Itàlia donaven 6,31 per 100, ara 4,978 per 100. La cotització de les fraccions a cent lliures era, a Itàlia, a 100 en el 1929, i avui és reduït a 72; a Alemanya era de 100 en el 1933, i ara és reduït a 60.

Però és inútil; tot el món sap que a Alemanya i a Itàlia han sofert un maridatge que cap potè no ha sofert des de molts segles, o que no impedirà que tota els dies, els reaccionaris de tot el món, ens vinguen amb els seus discursos que han salvat els seus pobles i Europa de no se sap què. Ho asseguram: del benestar i de la pau.

PROTESTA DELS MINAIRES ANGLESES

Londres, 22. — Els representants miners del sud de Galles, venent a Cardiff, han demanat sol·licitar que els sigui ajustat els salaris, a conseqüència de l'augment del cost general de la vida. També han decidit demanar a les Federacions de miners que s'afegiran per tal que tota els obrers anglesos de la dita indústria es beneficiïn d'aquestes reivindicacions. Finalment, ha aprovada una resolució que protesta del nomenament d'agents britànics prop dels caps rebels espanyols. — Falra.

Ajustem els fets a les paraules

NO podem comprendre per què es fan afirmacions quan no se senten. Tothom diu que vol defensar i que defenen els treballadors, i sobretot quan es tracta dels camperols; s'ha dit i es diu, sense regateig de cap mena, que la terra que treballen els correspon. Des de la caiguda de la Monarquia no hem escoltat altra cosa, cla qui hem seguit de prop la propaganda de l'Esquerra Republicana de Catalunya. N'hi havia per convèncer el més incredul, que portarien a la pràctica els seus projectes i teories. Però no ha estat així. Si fins al 19 de juliol del 1936 no poguerem fer el que desien, perquè els partits dretistes ho impediessin o perquè no se'ls volia disgustar massa, i per quina set sous en cap dels decrets posteriors a l'aixecament feixista, i havent quedat l'E. R. de C. a la dreta del govern, no s'ha acordat la socialització de la terra?

trevistes amb els màxims representants de les organitzacions camperoles de Catalunya, i sempre, sense discussió de cap mena, ha estat acceptada la socialització de la terra. Qualsevol diria que tot el que es prometia i es deia només era per passar el temps, o per sortir del pas to per enganyar els camperols, diem nosaltres!, perquè, la veritat, quan tothom vol una cosa i no es fa, és que entre el dir i el fer hi ha gat amagat, i que quan aquest treurà les urpes ens esgarriparà, i, si surt rabios, llavors, pobres criatures!, perquè a la fi no són més que unes criatures, molts camperols que es deixen enganyar com els infants quan se'ls promet una llaunadora.

Ara no hi pot haver excusa de cap mena. La C. N. T. no ha estat mai un obstacle per aquest projecte, ans al contrari, ha fet tot el que ha pogut perquè es portés a la realitat, i prova d'això és que, en una solució d'una crisi de Govern, va posar com a condició prèvia aquest punt. No sabem si les dificultats hauran nascut de no sentir-se identificats, amb aquestes teories, la U. G. T. o el P. S. U. Dubitem que així sigui, encara que ens en descobrim alguna cosa unes paraules dites per un dels qui se'n fa més cas dintre d'aquestes organitzacions. De la U. de R. no cal parlar-ne; és la nineta dels seus ulls: "la terra, per al qui la treballa". Hem tingut reunions i hem celebrat en-

Pobres camperols!, repeteixo; molts es creuen que s'han acabat per sempre els propietaris de les terres. És clar; se'ls ha dit tantes vegades, que a la fi no dubien i confien en les paraules i promesses dels seus homes boigs. ¿Que la C. N. T. i els anarquistes sempre han dit que la propietat és un robatori? Sí; prou que ho saben, els camperols; però no en fan cas, perquè la veritat d'una cosa depèn de segons qui la diu; si és gent revolucionària, o altra que sigui un company o companya. Però nosaltres som tantsats; volem ésser amics dels terrassaires, i lluitarem fins aconseguir anorrear el principi de propietat individual, que és l'única manera de no defraudar les aspiracions dels camperols; de tota els camperols, encara que molts d'ells ens mirin de reüll perquè no ens coneixen tal com som. RAMON PORTE

LA LLIBERTAT PER DAMUNT DE TOT

No cal pas donar-hi voltes; la vida de l'home és de les coses més complicades. Caldria tornar al primitivisme per a gaudir dels temps entre simpàtics i esquerres de la simplicitat. Però a nosaltres, amants apassionats del progrés i de la superació dels pobles, no ens està bé retrocedir ni una passa en el combat que des que som nats, com aquell qui diu, sostenim per a assolir un màxim de perfecció.

del governament, sinó la que no es pot reclamar sense produir un escàndol enorme, un batibull d'aquells que fan enfutimar els magatzemistes de la voluntat ciutadana i que acaben, o acabaven, amb una sèrie d'estrepells les conseqüències dels quals havíem de pagar, naturalment, sempre nosaltres.

Es possible, i quasi podríem dir segur, que els nostres companys d'aliança antifeixista sien la gota negra pensant en la quantitat de problemes a resoldre i les dificultats enormes que venim obligats a desfer o saltar. Com si no n'hi hagués prou, de la ratlla de foc que separa el nostre país de la tenebra, ací tenim el front internacional i les embolicadíssimes qüestions interiors. És una cosa interessant i ferma, i és propi de gegants escometre problemes de tan tremenda magnitud amb l'ànim ben disposat i amb el nervi i la convicció que es necessita per a les decisions supremes, les de viure o morir. Perquè, després d'això, què resta? La por i el menyspreu de si mateix. Repassem la nostra memòria, i les nostres galtes engorran quan ens passi per la pena el malson primo-riverista. I calculem que ara la cosa fóra més forta, i que una abdicació no comportaria — i d'ací li ve — una plàcida supervivència. Les hores que vivim són imantades d'heroisme, i no ens resta altre remei que disposar-nos a superar els esdeveniments volentersament i amb tot el cor. Fem-nos l'honor, ara que hi som, d'agafar-nos la vida amb sornegueria, perquè és així com s'asseleix la condició, no direm d'home immortal, que això és excessiu per a la nostra modestia, sinó tan sols d'home sencer. Amb aquesta moral, entenem que pot arribar-se lluny.

Volem significar que, sense presumir de més valents ni de més suficients que els altres, el propòsit inicial de la nostra vida de lluitadors i les experiències ens han enfortit l'ànim, ens han adobat l'epidermis, ço que ha fet més fàcil que un Durruti o un Acasto i deu mil més dels qui han caigut donant exemple, hagin sortit, correntment, dels nostres rengles. Tots en tenim, d'herois, i tots podem convertir-nos-hi, en herois, que de temps encara en queda. Però cal tenir en compte que la recepta per a assolir tan bella i exemplar condició l'han poguda divulgar els qui en la recerca de la llibertat mai no han conegut una fita, ni un refugi, ni un repòs. L'home que s'assua en plena marxa, palesa lassitud, i els qui s'han enlluernat amb una llibertat brillant i figurada, han refredat llur condició de lluitadors. Sempre ha estat un dissortat el qui ha cregut arribar a la meta...

No hem dit encara, ni ganes en tenim, que als llibertaris la tivantor de l'hora ens deixa freds i tranquils i que els altres han perdut el cap. Mai no incorrerem en semblants greuges. De valor, de sinceritat i de conviccions acerades, en trobaríem en tots els sectors. El que volem fer notar és que nosaltres hem portat una existència de lluites aferrissades, hem conegut la mort de prop en ocasions repetides; i la fam i la presó i el maltractament de la societat els hem aguantats dempeus, sense somicar, perquè un voler, un desig que estava per damunt de les condicions i de nosaltres i tot, ens empenyia vers l'assoliment d'una il·lusió: la llibertat; però no la llibertat mesurada, la llibertat regatejada i subministrada pels caps grossos

Es tracta solament de fer reaccionar els qui tenen motius per a reaccionar. Si nosaltres aprofitem per a exemple, millor, i si no, igual tirarem endavant. Amb la llibertat per estel guaiador, i amb ganes de morir si no la podem veure. Que, en definitiva, en aquesta temps és l'única manera noble de reposar. JOAN DEL PI

NOVA ARISTOCRACIA A L'OPERA

Ella: Coneixeu el «Barber de Sevilla»? Ell: No... M'afaito jo mateix.

Reserves d'or italianes
1933 ... 7.000 milions de llires
1934 ... 5.811
1935 ... 3.927
1936 ... 2.309

Reserves d'or alemanyes
1933 ... 458 milions de marcs
1934 ... 132
1935 ... 156
1936 ... 65

Les reserves d'or franceses oscil·len entre els 50.000.000.000 i els 60.000.000.000.

Itàlia
Importació Exportació
1929 ... 21.555 13.236
1933 ... 7.421 6.811
1936 ... 6.992 5.548

Alemanya
Importació Exportació
1929 ... 10.333 12.038
1933 ... 4.203 4.871
1936 ... 4.817 4.758

El tonatge de vaixells en servei de les dues nacions disminueix, encara que la població hagi augmentat cinc milions a Itàlia i sis a Alemanya. El benestar, la salut i la força del poble és signe el seu consum de carn. Vegeu, en milers de caps, les xifres de caps de bestiar sacrificats a Itàlia, Alemanya i França, tenim en compte que la població de França és de 41.000.000, la d'Itàlia de 42 i la d'Alemanya, de 67.